

Brahms-Paganini: Változatok, **Chopin:** As dur ballada, Ges dur Etude, Cis moll keringő, E moll Valse Brillante, továbbá **Debussy** Danse. **Liszt:** Liebestraum (As dur) és a IX. Rhapsodia, valamint két saját compositio: Gavotte ancienne és Libellenreigen.

A technikai nehézségekben bővelkedő **Brahms-Paganini:** Variációk felülmúlták a művésznő technikai képességeit, s a technikai nehézségekkel való kiütközés károsan befolyásolta a darab tempóját is.

Chopin: tragikus szépségű As dur balladájának előadásában sem találtuk meg a „fájdalom Istentől ihletett költőjének“ mélységesen szép gondolatait és magyszerű kitöréseit, valamint **Liszt:** Liebestraumjából is hiányzott a tökéletes átérzés, elmélyedés.

A **Chopin** keringők **Debussy** Danse, a saját szerzeményű Gavotte és a ráadásul játszott bájos kis Corelli kompozíciók előadásában némi kárpótlást kaptunk; néhol megcsendültek finomabb pianissimók, megcsillantak rejtettebb nuance-ok is.

Nem tudtuk megérteni a **Chopin:** Ballada és a **Liszt:** Liebestraum tempójában észlelt sietséget; vagy talán ezzel akarta a művésznő behozni azt az időbeli késedelmet, amellyel a **Paganini** előadásánál adós maradt?

Szeretnők a sikertelenséget a dispositio hiányának tulajdonítani, annál is inkább, mert volt alkalmunk már szerencsésebben sikerült hangversenyein is hallani **Márkus L.-t.**

A csaknem teljesen üres terem a megszokott, szomorú képét nyújtotta a közönség zene iránti közönyének.

K. G.

Mikes Irodalmi Társaság

első matinéja f. hó 12-én délelőtt tökéletes sikert aratott a **Belvárosi Mozgóban.** A terem zsufolásig megtöltő közönség művészi és tudományos értékek egész kincsházát találta meg az ünnepségen. — A műsor legelső számáért a Szeffe énekkarát illeti a dicséret, a „Magyar hiszekegy“-et lelkesen és kellő precizitással énekelte a még alig pár hete rendszeresen betanult chorus. Megnyitó beszédet **Menyhárt Gáspár** dr. rektor magnificus mondott, mint a társaság elnöke, legközelebbi programul tüzte ki az erdélyi népköltészet, művészet, tudomány és Erdély természeti kincseinek ismertetését. **Biró László** Szeffe-tag **Csanády György** „**Mikes**“ című remekszép irredenta költeményét szavalta el mély átérzéssel és sok rutinnal.

Apáthy István egy. tanár előadó „**Mikes** Kelemen törökországi levelei és a mai magyar közélet nyelve“ címmel nagy tudású, igaz magyar, keresztény szellemtől áthatott előadásában rámutatott azokra a hűnökre és hibákra, melyeket nyelvünk rovására követünk el. Különösen a mai „magyar“ újságírók kártevése fölött tört pálcát.

Méltó befejezésül **K. Turay Emma** asszony énekelte néhány szép székelynótát tökéletes művészi élvezetet nyújtva. Zongorán **Mihalik Kálmán** Szeffe-tag kísérte, kit nemcsak mint perfekt kísérő művészt, hanem mint a második borongós kedvű szép székelynóta szerzőjét is megilleti az elismerés.

K. G.

A kis Grizett.

Telt ház mellett mutatta be a városi színház **Stolz** Robertnek Bécsben és Budapesten nagy sikert aratott operettjét, a **Kis Grizettet.** A darab meséje sablonos. **Colette** grófnőt esküvője előtt egy párisi mulatóhelyre viszik a társszerzők, hol a grófnő levetkőzvéen az előkelőség kötelekeit, belepillant kissé a „közönségesen“

mulatók éjszakájába. Természetes, hogy az inkognitóban mulató grófnőnek találkoznia kell a fess tengerészhadnaggal, akiben három felvonáson keresztül huzódó szerelemben megtalálja az igazi férfit. — **Stolz** színes muzsikája kissé szegényesen hangzott az orchesterből. A bécsiek kedvenc zeneszerzőjének a muzsikáját jellemzi, hogy apró zenei semmiségeket tud hangszerelésével színes köntösbe öltöztetni, s ha elvesziti témáinak csillogó pávatollait, szintelen szürke veréb lesz a díszesen ragyogó pávából. Ebben azonban nem hibáztathatjuk a színház zenekarát, a mely elvégre nem helyettesítheti mindég a hárfát egy zongorával, mint tette az Álarcosbál előadásain, a hárfa és főleg a hárfás a szegedi színház számára elérhetetlen messzeségben vannak. — A játék finomabb kidolgozása is hagyott hátra némi kívánnivalót, egészében azonban a közönség jól mulatott és a szereplőket sokszor hívta a lámpák elé. — A sikerben **Vég-helyi Iza**, **Máthé László** elsősorban, **Dalnoky Tessa**, **Latabár Rezső** mérsékeltbben osztoztak. — **Faludi** egy magyar dal betétjével tette melegebbé a bécsi és „antant“ levegőjű hangulatot. A betét megzavarta ugyan kissé a finale egyöntetűségét, de jól esett az egzotikusan bizarr hangszerelés közben megpihenni egypár mélabus akkordon.

m. k.

A PIROS VIRÁGOK ...

S látod nem nyílnak a piros virágok
Immáron a hegyek alatt.

Pedig de szép lett vón tavasszal,
Mikor nyíltak piros virágok,
Dalolni a hegyek alatt.
De szép lett volna vignevetve
Mindent s mindenkit elfeledve
Szeretni a hegyek alatt.

Mikor nyíltak piros virágok
— Tündér csók gyújtotta pirosra
A lángban égő szirmokat —
Mi álltunk, álltunk, álltunk egyre,
S a napok — jaj — rajtunk nevelve
Surrantak az erdők alatt.

Egy-egy csókszirmot mind letépett,
— De sok piros virág kidltott
Hiába — és tova haladt.
Csak néztük, néztük egyre nézve,
Mint csoda váró néz az égbe,
S ők tűntek az erdők alatt.

Mi csak a kézt a kézbe fogtuk
És vártuk, hogy tépje a másék,
És a nap tépte s úgy szaladt,
Mig végre mind, mind, mind letépve,
Bárgyu félszűnkre rá sem nézve
Surrant már az erdők alatt.

Nem nyílnak már piros virágok,
Hiában tépnénk most immáron.
Számunkra csak láttuk marad,
Hiában most már akardunk,
Ezer kóro neveti vágyunk
S az ősz a tar erdők alatt.

Látod, nem nyílnak — jaj — piros virágok
Immáron az erdők alatt ...

Asztalos Miklós.